

informátor

Rok modlitby a naděje

DUCHOVNÍ
PODPORA

 Slezská diakonie
Přinášíme světlo do života potřebným

2/2024

OBSAH

2	EDITORIAL
3	CO SE UDÁLO
6	BIBLICKÉ ZAMYŠLENÍ
7	HLAVNÍ TÉMA – DUCHOVNÍ SLUŽBA SLEZSKÉ DIAKONIE
11	VZDĚLÁVÁNÍ – DIAKONICKÝ INSTITUT
12	PERSONALISTIKA – OCENĚNÍ NAŠICH KOORDINÁTOREK DOBROVOLNÍKŮ
13	MŮJ PŘÍBĚH – PANÍ OLHA Z UKRAJINY
14	ARCHITEKTONICKÉ OKÉNKO – SALOME BOHUMÍN, SOCIÁLNĚ AKTIVIZAČNÍ SLUŽBA
15	TIP NA VÝLET – PŘÍRODA V OKOLÍ KOMORNÍ LHOTKY

EDITORIAL

Vážení a milí čtenáři, letošní jaro a především měsíc duben nás potrápily svými rozmary. Počasí bylo opravdu aprílové a teploměr ukazoval v rozmezí jednoho týdne od hodnot kolem bodu mrazu až po letních 25 stupňů.

O víkendu jsme se neobešli bez slunečních brýlí a v pracovním týdnu zase bez deštníku a teplé bundy. A stejně tak jako se střídá roční období, proměňuje se svět kolem nás. Některé dny jsou zalité sluncem a jiné jsou plné tmavých mraků. Říká se, že sdílená radost je dvojnásobná a sdílená starost je poloviční. Je důležité ve své blízkosti mít někoho, kdo se s námi bude radovat a zároveň nám bude oporou, když nás něco trápí.

Podpora a pomoc lidem, kteří v nás vkládají důvěru, má ve Slezské diakonii mnoho podob. Naším posláním je poskytování kvalitních služeb v sociální oblasti na základě křesťanských hodnot. Duchovní podpora je proto důležitou a nedílnou součástí naší každodenní práce a také identity naší organizace. Jako velký dar a požehnání pro naše klienty i zaměstnance vnímáme pracovníky duchovní služby, kteří nám přinášejí podporu, povzbuzení i útěchu v mnoha životních situacích. Během celého roku se věnují široké škále aktivit, od různých skupinových setkání až po individuální pastorační rozhovory. Chtěla bych z celého srdce poděkovat všem zaměstnancům i dobrovolníkům, kteří se na činnosti duchovní služby podílejí.

Drazí čtenáři, přeji vám, ať naleznete duchovní podporu v Pánu Bohu, ale také v lidech, které máte kolem sebe. Ať máte nablízku někoho, s kým se můžete podělit o vše, co vás v životě potká.

S úctou a poděkováním za Vaši dosavadní přízeň

Zuzana Filipková
ředitelka Slezské diakonie

EDEN ČESKÝ TĚŠÍN OSLAVIL 30 LET!

Daniela Lisá

Představte si varhany, hudební nástroj s mnoha různými píšťalami, které společně vytvářejí úžasnou harmonii. Podobně je tomu i u našeho střediska EDEN Český Těšín. Naše „varhany“ jsou symbolickým znázorněním lidí, událostí a příběhů, jež dávají našemu místu jeho jedinečný zvuk. Plastika varhan, vytvořená s žáky Základní umělecké školy Pavla Kalety v Českém Těšíně, představuje část historie a identity naší služby. Každá z „píšťal“ je jiná, ale společně vytvářejí úžasný obraz toho, co naše středisko již 30 let činí výjimečným. Děkuje všem, kdo jsou součástí našeho příběhu.

DĚKUJEME VŠEM DÁRCŮM!

Radka Čapková

Dne 13. dubna 2024 proběhl další ročník Sbírký potravin, do nějž se zapojilo 12 služeb Slezské diakonie. Vybrané potraviny budou sloužit především klientům azylových domů, dále pak sociálně aktivizačních služeb, podpory samostatného bydlení apod. Krásným příkladem byli dva mladíci, kteří udělali nákup za neuvěřitelných 6 724 Kč. Dle slov pracovníků šlo o velmi promyšlený a rozumný nákup od trvanlivých potravin, konzerv až po hygienické potřeby pro miminka. Už částka sama o sobě je nádherná, ale fakt, že oba kluci, studenti učňovských oborů, si na tento nákup vydělali na brigádách, je prostě něco obdivuhodného.

CANISTERAPIE VE STŘEDISKU SÁRA FRÝDEK-MÍSTEK

Jana Doricová

Máme za sebou první setkání dětí a pejska v rámci projektu Psí náruč! V azylovém domě se věnujeme klientkám a jejich dětem s plným nasazením, ale přeci jen základním úkolem sociálních služeb je pomoci klientům s jejich sociální situací. Snažíme se zde být pro naše klientky, naslouchat jim a být jim průvodcem v jejich nelehké situaci. Také klientky motivujeme k terapeutické cestě za pomoci jiných odborníků. Jsme vděční, že můžeme spolupracovat i s pracovníky jiných organizací, kteří se specializují na práci s dětmi. Cítíme ale, že chceme pro naše děti udělat ještě něco víc. A tak začala spolupráce s organizací Podané ruce a její službou canisterapie.

www.darujme.cz

MĚNÍME VNÍMÁNÍ DEMENCE VE SPOLEČNOSTI

Kolektiv projektu Společnost přátelská demenci v MSK

Financováno
Evropskou unií

Společnost
přátelská
demenci

Máme radost, že jsme v tomto roce začali realizovat tříletý projekt Společnost přátelská demenci v Moravskoslezském kraji financovaný Evropskou unií. I když člověk s demencí může ztratit paměť, orientaci nebo schopnost se vyjádřit, nikdy neztratí všechny své dovednosti. I s touto diagnózou může pokračovat v životě v přítomnosti, užívat si krásu, emoce a společnost. Projekt inspirovaný italskou Diaconia Valdese se zaměřuje na podporu lidí žijících s demencí i jejich pečujících a zároveň se snaží měnit vnímání demence ve společnosti. S projektem se můžete setkat v Ostravě-Porubě a obcích Pobeskydí.

GO TALK NOW

Dagmar Bystroňová

Klientům denního stacionáře EDEN Český Těšín usnadňuje komunikaci tablet s komunikačním programem GO TALK NOW. Jedná se o aplikaci vhodnou pro začínající uživatele AAK na iPadu. Lze v ní vytvářet komunikační tabulky, do kterých se vkládají fotografie, nahrává řeč, hudbu a videa. Tablet jsme získali díky třem studentkám polského gymnázia v Českém Těšíně. Využily výzvy projektu „Daruj srdce“ a napsaly projekt na zakoupení tabletu s komunikačním programem. Děkujeme studentkám a také Výboru dobré vůle - Nadace Olgy Havlové za zapojování mladých lidí do dění ve svém okolí!

MODLITBA A NADĚJE V PRAXI

Natalie Klusová

Zhruba 20 pracovníků napříč službami se setkalo 24. dubna na ústředí v Českém Těšíně. Na začátku setkání, které organizovali duchovní v SD, všechny přišla pozdravit paní náměstkyně Bělová. Tématem setkání byla modlitba a naděje v praxi a diákon D. Pasz si připravil nejen úvod k modlitbě, ale také různé způsoby modlitby, které lze použít v práci s klienty. Pracovníci měli prostor i na vzájemné sdílení a inspiraci.

REKONSTRUKCE SAREPTY KOMORNÍ LHOTKA V PLNÉM PROUDU!

Halina Pientoková

Prvním menším projektem je rekonstrukce společenské místnosti a koupě nové vany do centrální koupelny. Společenská místnost prošla rozsáhlou proměnou. Bourací a demontážní práce zahrnovaly odstranění nevyhovujícího dřevěného obložení, podlahy a omítky, elektroinstalace, instalace odpadů, opravy stěn a vyrovnání podlahových podkladů. V další fázi budou instalovány sádkartonové podhledy, položena nová podlahová krytina a obloženy stěny. Budou vsazena výdejní okna pro jídlo a zabudovaná kuchyňská linka. Polohovací vana pro klienty je již instalována v centrální koupelně. Celkovou rekonstrukci objektu domova jsme zahájili ve spolupráci se společností BDSTAV MORAVA, s. r. o. Čeká nás mnoho práce, ale s vaší podporou věříme, že se nám podaří domov SAREPTA proměnit v příjemné a moderní prostředí pro naše klienty.

SRDCE NA SPRÁVNÉM MÍSTĚ

Šárka Jagošová

Před pár dnů jsem se zapojila do projektu Dny dobrovolnictví. Navštívila jsem jako dobrovolník třineckou nemocnici, kde probíhal tvořivý workshop macramé s klienty sociálních lůžek. Byla jsem nervózní, protože šlo o novou zkušenost a nevěděla jsem, co to bude obnášet. Děvčata, která tam byla, mě přijala velmi mile a přátelsky. Vyzkoušela jsem si tvoření s jednou z klientek a můžu říct, že mě tato zkušenost v srdci hodně naplnila, až dojala. Šlo vidět, že lidé, kteří tam jako dobrovolníci docházejí, mají opravdu srdce na správném místě.

TŘI MĚSÍCE NA NOVÉM MÍSTĚ, V NOVÉM DOMĚ!

Halina Pientoková

Stěhování domova pro seniory do Karviné je již za námi. Po měsících usilovné práce se 60 klientů zabydlelo v nových bytech a zvyká si na nové prostředí. Přesun nebyl jednoduchý, ale s pomocí úžasných pracovníků, dobrovolníků a rodin klientů se nám ho podařilo zvládnout. Velké poděkování patří všem, kteří nám s ochotou a nadšením pomohli! Aktuálně máme několik změn. Strava je přivážena z kuchyně v Komorní Lhotce a servírována přímo na pokoje, kde s podáváním a konzumací pomáhají pracovníci. Do našeho týmu jsme také přivítali nové kolegyně. I když se bydlení změnilo, naše snaha o zkvalitnění života seniorů zůstává stejná.

Co je to duchovní podpora? Existuje nějaká definice? Podle čeho se pozná? Kdy a jak se duchovní podpora děje? Je třeba k ní mít nějakou kvalifikaci? A kdo koho vlastně podepírá?

Otázka střídá otázku. Markovo evangelium nám odpovídá příběhem. Nejdříve v něm čteme, že jsme lidé všelijak „chromí“. Někdo více, někdo méně. Kulháme však všichni. Každý nějak jinak, podle toho, jak jsme v životě dostali „naloženo“. A pokud se nám zdá, že jsme v pořádku a nic nám nechybí, pamatujme, že za chvíli může být všechno jinak. Jak říkali egyptští otcové pouště: Dnes padli oni, zítra padneme my!

...Tu k němu přišli s ochrnutým; čtyři ho nesli. Protože se pro zástup nemohli k němu dostat, odkryli střechu tam, kde byl Ježíš, prorazili otvor a spustili dolů nosítka, na kterých ochrnutý ležel...

(Mk 2,3-4)

Díky Bohu za to, že se můžeme nést a spolu-nést. Všeljak kulhající a klopýtající vzájemně se neseme svými životy. Podepíráme se. Spolu mlčíme, spolu mluvíme, držíme se za ruce. Prý „čtyři ho nesli“. To je zázrak. Nejsme sami. Jsou zde lidé, kteří se zajímají o nás a my o ně. Velikým bohatstvím je jeden člověk a považte, tady byli hned čtyři. Andělé v lidské podobě. Přišli a uchopili nosítka, když bylo třeba. Čtyři a jeden? Nebo jeden a čtyři? Platí obojí: Jednou neseme a jindy jsme druhými nesení. To je podpora: tělesná, duševní, duchovní.

Podpora je práce. Člověk se zapotí, když má druhého nést či „duchovně podepřít“. A také sám něco váží. Kolik temnot, bolestí a smutků je v nás uloženo? Můžeme přemýšlet, jak moc se asi zapotí ti druhí, kteří občas podepírají a nesou nás...

Podpora je cesta. Jak dlouho ho ti čtyři nesli? A odkud? Kolikrát se na té cestě zastavili? Šli zlehka nebo sotva pletli nohama? Jak dlouho ta cesta trvala? Byl to den nebo týden? Měsíc, rok? Písmo mlčí. A my dobře víme, že podpora se dá jen stěží „načasovat“. Ponesu tě pouze hodinu a dost! Co když bude třeba druhého podepírat hodinu a pět minut?

A také musí podpora, ta tělesná, duševní i duchovní, překonávat překážky. Ti, kteří pracují ve střediscích Diakonie, by mohli vyprávět. Je třeba odvahy, síly, vynalézavosti. Když to nejde dveřmi, půjde to přes střechu. Kreativita je nedílnou součástí duchovní podpory. Co ještě udělat? Co změnit, co vyzkoušet? Kolikrát jsme takto přemýšleli a v duchu viděli něčí tvář...

Nakonec si poradili a spustili ochrnutého dolů před Ježíše. Jsou u cíle. To k Němu vše směřuje. My se jen doprovázíme a podepíráme. Kristus uzdravuje. Proměňuje naše životy. Ti čtyři muži to věděli. Ted' jde o to, abychom to věděli také my a veškerou svou snahu napnuli tímto směrem. Ke Kristu mají směřovat všechny naše cesty.

Pavel Prejda

DUCHOVNÍ SLUŽBA VE SLEZSKÉ DIAKONII JE SOUČÁSTÍ JEJÍHO ŽIVOTA...

Slezská diakonie byla založena Slezskou církví evangelickou a. v. v roce 1990, nicméně navázala na komunistickým režimem přerušenu křesťanskou sociální práci na Těšínském Slezsku, která se rozvíjela už od počátku 20. století.

Naše práce je tak zakořeněna do života v regionu a po politických změnách v České republice se rozvinula do dalších míst Moravskoslezského kraje a do kraje Jihomoravského. Součástí naší identity, hodnotového nastavení i kvality práce pak je křesťanský charakter naší služby zakotvený v biblickém principu lásky k člověku jako jedinečnému Božímu stvoření a ve vzoru Ježíše Krista, který přináší proměnu lidských životů.

Mám radost, že naše diakonie může být prostředím, kde lidé mohou čerpat povzbuzení, oporu v pastoračních aktivitách a kde také mohou slyšet či zažít dobrou zprávu o Ježíši Kristu.

Jsmo vděční za kontinuální podporu našeho zřizovatele při zajišťování aktivit duchovní služby. Působí u nás tři duchovní pracovníci určení pro Slezskou diakonii – její klienty a pracovníky či dobrovolníky – a zároveň přichází řada dalších dobrovolných spolupracovníků z řad Slezské církve evangelické či dalších spolupracujících církví, aby přispěli do mozaiky nabídky duchovní podpory.

Mám radost, že naše diakonie může být prostředím, kde lidé mohou čerpat povzbuzení, oporu v pastoračních aktivitách a kde také mohou slyšet či zažít dobrou zprávu o Ježíši Kristu. Těší mě, že můžeme začínat každý rok společnou bohoslužbou a že dvakrát ročně je zde pro pracovníky duchovní konference s mnohými slovy povzbuzení. Jsem vděčná za společné večerní modlitby a za pastorační pracovníky, kteří pravidelně přicházejí do našich služeb a jsou zde pro klienty i zaměstnance. Jednou z věcí, jež mi přináší radost, je i to, že se každoročně připojujeme aktivitami k tematickému roku vycházejícímu ze života naší mateřské církve. V letošním roce máme Rok modlitby a naděje, a tak žijí v nadějeplnosti a s modlitbou, aby Boží požehnání a Jeho láska provázely naše životy, ať již jsme pracovníci, dobrovolníci nebo služby diakonie využíváme.

Romana Bělová

ROK MODLITBY A NADĚJE

Tématem letošního roku v naší církvi je Rok modlitby. Slezská diakonie tento název ještě povýšila doplněním slova „naděje“. A tato dvě slova přesně vystihují službu pastoračních pracovníků, kteří jsou pověřeni naší církví k výkonu své služby ve střediscích Slezské diakonie.

Právě oni přicházejí s nadějí, kterou je pro náš život Ježíš Kristus, s nadějí na smíření se s Pánem Bohem a život věčný.

Právě oni jsou připraveni vcítit se do každodenních potřeb uživatelů, ale i pracovníků, sdílet jejich radosti i starosti, být jim oporou a přinášet do jejich životů světlo a povzbuzení.

Právě oni jsou připraveni modlit se za ně a přimlouvat se za jejich životy.

Jménem vedení církve chci vyjádřit velkou vděčnost za službu našich pastoračních pracovníků a věřím, že jejich návštěvy a příchody do středisek Slezské diakonie jsou vždy vítány a přijímány s potěšením a poděkováním. Věřím také, že všichni vnímají, že je tato služba velmi potřebná, ale mnohdy i velmi náročná. Vše tedy shrnu v jediném slově – DĚKUJEME.

Právě oni jsou připraveni vcítit se do každodenních potřeb uživatelů, ale i pracovníků, sdílet jejich radosti i starosti, být jim oporou a přinášet do jejich životů světlo a povzbuzení.

Alena Kukuczová

ROZHOVOR S NATALÍ KLUSOVOU A DAVIDEM PASZEM

Máme Rok modlitby a naděje a věnujeme se v tomto čísle časopisu tématu duchovní podpory v našich službách. Co pro vás samotné tato duchovní péče znamená?

Natalie: Duchovní podpora se zaměřuje na spirituální rovinu a je dobře, že kromě toho materiálního a jiného zabezpečení, které je ve službách, můžeme odpovídat i na potřeby v duchovní rovině, ať již klientů nebo pracovníků, skrze rozhovory, naslouchání nebo setkání.

David: V Bibli je napsané, že slovo, kousek života Božího, je jako zrníčko, které padne do země. A stejně to vidím v duchovní službě. Někdy to zrníčko nemůžeme najít a jindy stačí kousek věty, který si člověk přečte, a vyroste z toho strom, něco krásného, úžasného. A to je i motto, které mě ve službě vede: "šťastný je člověk, který přemítá nad Božím slovem, bude jako strom u pramenu vod." (Bible, Žalm 1)

Do kterých služeb jezdíte?

Natalie: Já jezdím za lidmi se zdravotním znevýhodněním a do azylového domu pro ženy, kde připravuji ranní chvilky pro zaměstnance, navštěvuji také střediska pro osoby s duševním onemocněním. Rozdíl v poskytování duchovní podpory jsou v jednotlivých

službách ve způsobu podání. Někdy fungují názorněji příběhy, někdy spíše rozebíráme Bibli a lidé se ptají, jak Boží slovo aplikovat do života. V některých službách zase lidé více kladou otázky. Pracuji často s projekcí, takže používám skladby nebo si pouštíme krátký film. Na dataprojektoru také promítáme obrázky nebo využíváme tabuli, kde něco namaluji nebo napíšu. Na seznámení s tématem a jeho přiblížení využívám v některých službách různé hry.

Mohou se na vás klienti obracet i individuálně?

Natalie: Ano, někdy lidé zůstanou po společném setkání a mohou se mnou individuálně hovořit nebo mě oslovit předem e-mailem nebo zavolají.

David: Záhy poté, co jsem začal službu, jsem zjistil, že jednou z největších výzev je umět se přeladit. To znamená připravit se, že každý člověk ve skupině je úplně v jiné situaci, ale je potřeba vnímat všechny stejně a být tam s nimi. Svá setkání často doplňuji hudbou. I při písničkách se snažím vždy pochopit situaci, v níž se daný člověk nachází. Aktuální výzvou je pro mě služba nízkoprahového zařízení pro děti a mládež. Najít to, co potřebují, aktivní přístup k životu, aktivní radost z toho, co se děje, z písni, z tvoření. Je krásné, když se to pak podaří.

V nabídce motivačního listu nabízíte i modlitební procházky.

David: Modlitební procházky vznikly v době covidu, kdy jsme se nemohli setkávat v místnosti, tak jsme chodili ven. Vycházeli jsme z toho, že lidé mají různé potřeby a chtějí se za ně modlit. Během procházky jsme si povídali a zastavovali se u různých míst (cesta k živému Betlému nebo jiný cíl). Druhý impuls přišel z brožury "Cesty k sousedům," (vydalo E. C. Mise). V ní se lidé modlí za místa, kde žijí, i za ta, která navštíví.

Vzpomínková setkání, která v nabídce podpory nabízíte, se vážou k náročnějším situacím.

Natalie: Ano, když zemře osoba, tak připravujeme setkání, kde se s ní každý může rozloučit.

David: Je to někdy i moment smíření. Spolu s ostatními můžeme prožít chvíli pokoje, že se nerozcházíme ve zlém a že uchováváme to, co nám bylo dáno skrze toho člověka. Pro klienty i pracovníky je rozloučení se zesnulou osobou důležité.

Obracejí se na vás i pracovníci?

Natalie: Ano, chodím za pracovníky na středisko BETHEL do Trince a do Karviné, kde máme duchovní setkání.

David: Jsou to taková ranní setkání na zahájení dne. Člověk díky nim na jednu dostane vzpruhu. Jedna věc je, když si člověk dá kávu nebo čaj, a druhá věc je, když se účastní ranního setkání, které je opravdovým povzbuzením do celého dne.

Můžete vy sami sdílet nadějný příběh? Ve vaší výzvě čtu: Mějte oči otevřené, zachyťte nějaký příběh...

Natalie: Myslím si, že nadějně jsou i ty malé příběhy, někdy si je možná ani neuvědomíme, které působí v životech klientů drobné změny a povzbudí je. Přišla za mnou klientka, jež byla v kostele na mši a moc se jí líbil růženec. Již to, že byla mši, bylo hezké, navíc si chtěla se mnou o tom povídat, a tak jsme rozebíraly rozdíl mezi Starým zákonem a Novým zákonem.

Byla nadšená, že se jí některé momenty moc líbily a že jí to oslovuje. Nemusí to být hned velká věc, ale člověk se po malých krůčcích mění, získává snahu něco dělat. A my ty malé krůčky můžeme povzbudit v modlitbách. Síla modlitby je velká a je dobré, když se za člověka někdo modlí a jemu to pomáhá jít dál.

David: Jako duchovní v celé republice máme málo možností, jak přicházet k rodinám ze sociální asistence. Loni se však stalo, že se v okolí této služby konal příměstský tábor, a tak jsem jim nabídl svou účast. Byli velmi rádi, že mohou mou nabídku pro rodiny zařadit do svého programu. A to jsou momenty, kdy můžeme otevírat dveře a dějí se hezké věci. Děkuji Pánu Bohu za to, že se to daří.

Jste zapojeni i do večerních modliteb, co to pro vás znamená?

Natalie: Je to pro mě výzva, protože modlitby jsou pro jinou cílovou skupinu. Odebírají je zaměstnanci, a tak se snažím, aby byly k tématu.

David: Když modlitby začínaly, tak jsem měl vždy nějakou pedagogickou či tématickou myšlenku, kterou jsem tam napsal. Poté jsem přemýšlel hlavně nad těmi náměty. Jak se lidem, za které se modlíme, daří, a jak je Pán Bůh vidí, co by jim možná chtěl říct, co my můžeme říct jemu, takové dialogické zamyšlení. A teď se zaměřuji na věty modlitby Páně, na to, kde se s ním můžu potkat v životě i v sociálních službách. A objevuji poklad. Najednou zjišťuji, že to jsou dveře k životu, takže ta zamyšlení, která večer chodí, vidím jako takovou studánku odpočinku. Je to vždy zároveň setkání s člověkem, který je píše. Nedávno jsem četl první povzbuzení od paní Renaty Firlové, která je nyní opět s námi v duchovní službě. Psané médium se zdá takové anonymní, ale za těmito modlitbami jsou konkrétní lidé. Je to vždy velká radost a povzbuzení, které můžeme sdílet.

Docházíte do služeb, ale zároveň připravujete pro pracovníky i klienty celodiakonické akce.

Natalie: Připravujeme na začátku roku vždy novoroční bohoslužbu, to je slavnost i společná radost. Dále jsou to dvakrát ročně duchovní konference s hosty, jednou v roce připravujeme setkání pro duchovní, kteří dochází do služeb, jednou v roce pro pracovníky, kteří pomáhají organizovat ranní chvilky nebo jsou pro nás ve službě styčnou osobou.

David: V roce modlitby a hudby vznikl Den ticha, takové doplnění konferencí, které jsou velké. Je to den, kdy se člověk může setkat v tichu, vnímat, že je skvělé, že je zde místo ticha a společenství i soudržnosti. Můžeme spolu sloužit, být, modlit se nejen v týmu střediska, ale v rámci všech středisek. To vidím jako jeden z nejhezčích plodů Dne ticha, který se koná vždy na žádost konkrétní oblasti Slezské diakonie.

Kde vy sami čerpáte povzbuzení, co vám přináší radost?

Natalie: Povzbuzení čerpám na bohoslužbách nebo setkáních, kde jsem v jiné než vedoucí roli a mohu jen poslouchat a čerpat. A když manžel hlídá děti. Nedávno jsme byli v Neborech, kde se konalo setkání vděčnosti, které bylo soustředěné na vděčnost Pánu Bohu, že je s námi. To bylo pro mě nové a zajímavé.

David: Na rozdíl od Natalky nemám rodinu, a tak je pro mě povzbuzením být s lidmi, ať už je to v práci, nebo jinde. Rád se setkávám s lidmi, kteří mi upřímně řeknou, jak věci vidí. Mám rád upřímnost. Kromě těchto setkání jsou to například i písně kapely Trabant. Jsem vděčný také za Modlitby. Je jedna věc něco vést a sloužit, ale člověk potřebuje také být někde nezapojen. Pro mě je velkým zdrojem povzbuzení liturgická modlitba, ranní i večerní. Radost mi přináší i to, když mě kamarádi vytáhnou na cyklovýlet. To bylo třeba loni i letos na 1. května!

Můžete pro čtenáře formulovat povzbuzení?

Natalie: Přemýšlím nad příběhem o milosrdném Samařanu. Člověk, který byl zraněný a čekal na pomoc. A ta mnohdy nepřichází z těch stran, kde bychom ji čekali. Když naše trápení vložíme do Božích rukou, Bůh to může propojit úplně jinak, než bychom čekali. Nakonec nás má Pán Bůh ve své péči, má nás rád a chce nám pomoci.

David: Pro mě je symbolem naděje zrníčko, které padá do země a něco z něho vyrostе. Byly Velikonoce, Velký pátek a Ježíš zvítězil. "tak z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě buďte vytrvalí." (Řím 12,12), jak povzbuzuje i církevní heslo v tomto roce.

Rozhovor vedla Renáta Větrovcová

Povzbuzení čerpám na bohoslužbách nebo setkáních, kde jsem v jiné než vedoucí roli a mohu jen poslouchat a čerpat.

Milí čtenáři,

jak jsme informovali v prvním čísle našeho časopisu, přinášíme také krátký rozhovor s vítězem naší soutěže, panem Petrem Kotyzou ze služby STREETWORK Gabriel Karviná.

Pane Petře, jako vítěz soutěže jste si mohl vybrat jeden kurz zdarma. Vaše volba padla na téma **Prevence relapsu s paní Mgr. Dagmar Krutilovou, Ph.D.** Proč jste si vybral zrovna tento kurz?

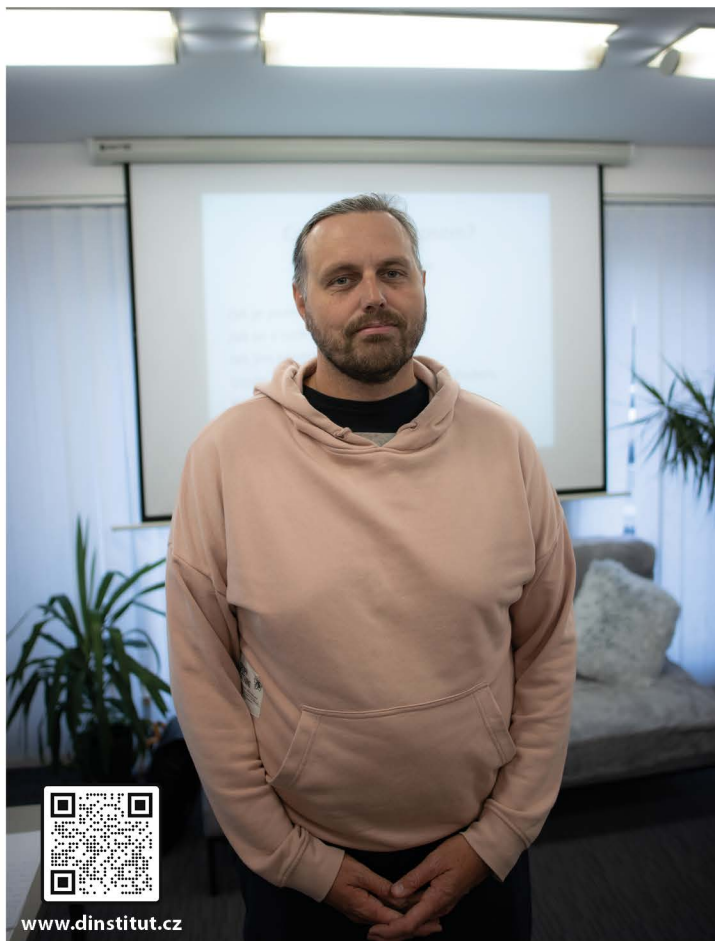
Protože pracuji s osobami závislými na návykových látkách, je toto téma pro mě zajímavé. Rozhodl jsem se absolvovat kurz, protože doufám, že mi to pomůže rozvinout zdravější mechanismy zvládnutí a zlepšit mé vztahy s klienty. Dalším faktorem, který rozhodl, byla paní Krutilová. Znal jsem ji pouze z doslechu a mohu jen doporučit.

Jak jste aplikoval nové poznatky do své praxe?

Na kurzu zazněla věta: „Relaps znamená selhání.“ Tato věta mi pomáhá zvládat situaci a doufám, že i klientům, když u nich dojde k přerušení abstinence, tzv. kolo změny. Na něm zase můžeme s klienty vidět, kde se zrovna nachází.

Děkujeme za sdílení a přejeme Vám mnoho profesních i osobních úspěchů!

Rozhovor vedla Lucie Ližičková

Mimo témata k závislostem jsou připraveny v nejbližší době semináře:

K LEGISLATIVNÍMU UKOTVENÍ PŘÍMÉ PRÁCE

Přímá práce s klienty z pohledu standardů kvality

25. 7. 2024	PaedDr. Petr Matuška, Ph.D.
23. 8. 2024	

K METODÁM V PŘÍMÉ PRÁCI

Zvládání verbální agrese u lidí s mentálním
postižením a/nebo autismem

27.-28. 6. 2024	PhDr. Hynek Jůn, Ph.D.
-----------------	------------------------

Náplň dne u klientů s těžkým až hlubokým
mentálním postižením

20.-21. 8. 2024	PhDr. Hynek Jůn, Ph.D.
-----------------	------------------------

OCENĚNÍ NAŠICH KOORDINÁTOREK DOBROVOLNÍKŮ

Máme obrovskou radost a jsme moc hrdí na naše koordinátorky Moniku Banotovou a Veroniku Papajovou, které si v rámci vyhlašování cen pro koordinátory roku Maják 2023 odnesly nejvyšší ocenění v kategorii Akční koordinátor (Monika) a Dlouhodobý koordinátor (Veronika).

Mým přáním je, aby se dobrovolnická činnost nadále rozrůstala, ať máme řadu dobrovolníků, kteří dělají radost klientům Slezské diakonie a přijímajících organizací.

Tato ocenění byla v pátek 1. prosince předávána Regionálním dobrovolnickým centrem MSK a jejich cílem je upozornit na obětavou práci koordinátorů, kteří často stojí skryti za prací dobrovolníků, dávají do své práce srdce a bez jejich nasazení by pro mnohé dobrovolníky dobrovolnictví nebylo tím, čím je. Moc děkujeme za nasazení obou koordinátorek, díky nimž se čím dál více dobrovolnictví Slezské diakonie dostává do povědomí široké veřejnosti. Zeptali jsme se Moniky na pár otázek.

Na co jste nejvíce hrdá za uplynulý rok v roli koordinátorky dobrovolníků?

Letošní rok byl plný výzev a překvapení. Nejvíce jsem hrdá na naše úžasné dobrovolníky, kteří do dobrovolnické činnosti dávají čas, jenž je velice vzácný, ale také své srdce a odhodlání být tady pro druhé. Získali jsme nové dobrovolníky, kteří se stali i mými přáteli, jsme úžasná parta, jsem za ně Bohu vděčná. Jsem vděčná za své kolegyně Soňu a Šárku, jež mi jsou velkou oporou a pomáhají mi. Jsme skvělý tým a díky tomu se nám podařilo napsat úspěšné projekty, které nyní realizujeme.

Co byste si přála v rámci dobrovolnictví pro příští rok?

Mým přáním je, aby se dobrovolnická činnost nadále rozrůstala, ať máme řadu dobrovolníků, kteří dělají radost klientům Slezské diakonie a přijímajících organizací.

Chtěla bych všem z celého srdce poděkovat. Bez vás, milí dobrovolníci, by dobrovolnická činnost ve Slezské diakonii nebyla.

Rozhovor vedla Veronika Sasynová

PŘÍBĚH PANÍ OLHY Z UKRAJINY

Jmenuji se Olha, pracuji přes rok a půl ve Slezské diakonii a cítím se tady moc dobře, jsem ráda, že tady pracuji. Přijela jsem před dvěma lety z Ukrajiny se svými dvěma dcerami. Dcera Vitalie se mezitím vrátila na Ukrajinu a tam se vdala. Mám velkou rodinu: čtyři děti (nejstarší syn zemřel loni na rakovinu, zůstaly po něm tři děti s manželkou), šest vnoučat a čekáme dalšího vnuka. Moje nejmladší dcera Anna studuje na gymnáziu v Třinci. I tady mám velkou rodinu, protože zde již osm let bydlí moje nejstarší dcera Tetiana s manželem a dvěma dětmi.

Jsem moc vděčná, že jsem měla podporu dětí a manžel nebyl proti tomu, že jsem začala do církve chodit.

Chci povědět, jak jsem přišla k Bohu. Věřící jsem 35 let. Když jsem měla malé děti, bydlela jsem v Rivne a tam chodila do církve, a i když byla velká zima, tak se mnou vždy chodily i moje děti. Můj manžel není věřící. Jsem moc vděčná, že jsem měla podporu dětí a manžel nebyl proti tomu, že jsem začala do církve chodit. Pak jsme se přestěhovali na vesnici, rok jsem tam hledala církev, nakonec moje děti zjistily, že je jedna ve vedlejší vesnici, začaly tam chodit na nedělní besídky, bylo to tam pro ně dobré.

Pořádali tam dětské tábory a na ně přijížděli pomáhat pracovníci z Česka. Na nich se moje dcera Tetiana se-

známila se svým budoucím mužem a já jsem moc ráda, že jsem takto získala svou novou rodinu tady v Česku.

První rok bylo vše pro mě složité, moc jsem neuměla mluvit česky, ani jsem moc nerozuměla. Cítím ale, že mi v tom Pán Bůh pomáhá. Mám moc ráda své spolupracovníky, dobře se mi s nimi pracuje a přeji si, aby tomu tak bylo i nadále.

V současnosti na Ukrajině můj zeť a syn bojují na frontě v 1. linii, mám o ně strach a modlím se o ně. Prosím vás, myslete na ukrajinské vojáky ve svých modlitbách.

VIZUALIZACE REKONSTRUKCE

www.darujme.cz

Slezská diakonie – SALOME Bohumín, sociálně aktivizační služba, poskytuje podporu dětem a mladým lidem od 2 do 26 let se zdravotním postižením – tělesným, mentálním nebo kombinovaným (v kombinaci se smyslovým postižením), s vývojovými poruchami, včetně poruch autistického spektra, a s těžkými poruchami komunikace, které jim znesnadňují zapojení do společnosti. Ročně podpoříme na 30 těchto dětí.

Rozvíjíme potenciál dětí pro jejich uplatnění v běžném životě. Naše práce spočívá v intenzivním individuálním kontaktu s dítětem nebo mladým člověkem. Pracujeme s nimi nejen u nás na středisku, ale podporujeme je v jejich přirozeném prostředí – s ohledem na věk, potřeby a zájmy každého z nich. Zásadní je pro nás spolupráce s rodiči a sourozenci.

S čím nám můžete pomoci?

Abychom spolu s našimi mladými klienty dosáhli při senzorycké integraci co nejlepších výsledků, potřebujeme dvě věci. Citlivé profesionály a speciální prostory. To první – empatické a profesionální sociální pracovníce – už máme. A na tom druhém – speciálním prostoru pro senzoryckou integraci – usilovně pracujeme. A věříme, že i díky vám dojdeme do zdárného finále!

Jak to vypadá teď?

U nás v SALOME máme prostory bývalé rehabilitace plné starého nefunkčního vybavení, které nemůžeme s našimi klienty využívat. Tyto prostory vyklidíme, zasypeme bazén, zrekonstruujeme podlahy a zdi a vytvoříme krásné nové prostředí pro děti a mladé lidi se zdravotním postižením nebo autismem. Na co se těšíme? Na speciální tělocvičnu a prostory pro Snoezelen.

Jak to bude vypadat?

V naší tělocvičně po rekonstrukci najdete různé povrchy a struktury, houpačky, žebříky a lezeckou stěnu, balanční desky, tunely a válce a spoustu dalšího. S podporou našich úžasných sociálních pracovníků a s pomocí všech těchto prvků pomůžeme dětem vnímat polohu jejich těla, doteky, umožníme jim se zklidnit, ale i vyřadit nebo zaktivovat. V prostorách Snoezelenu budou na děti čekat světelné, zvukové a vibrační prvky, které podpoří prožívání dalšími smysly. Těšíme se, že děti jako Maty budou moci v bezpečném prostředí zapojit všechny své smysly, učit se a rozvíjet svou osobnost.

**Podpořte nás a podpořte budoucnost dětí nejen v Bohumíně.
BO všichni žijeme všemi smysly!**

Naše klienty v Komorní Lhotce obklopuje ta nejlepší terapie – příroda!

Pohyb je pro obyvatele BETEZDY Komorní Lhotka velmi důležitý, proto chodíme na pravidelné procházky po okolí Komorní Lhotky. Pro klienty je to nejen fyzická aktivita, ale také zdroj dobré nálady a pozitivní energie. Když vidíme jejich úsměvy a radost z každého kroku, víme, že jsme na správné cestě.

Naše středisko BETEZDA Komorní Lhotka oslavuje v tomto roce 30 let! S vděčností za možnost poskytovat službu domova pro osoby se zdravotním postižením v krásném prostředí Komorní Lhotky se těšíme na setkání při této příležitosti na podzim.

Navštivte také vy obec Komorní Lhotka, která se nachází mezi Českým Těšínem a Frýdkem-Místkem, a objevte širokou nabídku turistických atrakcí. Bez ohledu na to, zda preferujete historii, kulturu nebo přírodu, v této malebné horské lázeňské obci určitě naleznete něco, co vás zaujme.

TIPY NA VÝLET V OKOLÍ KOMORNÍ LHOTKY

Duchovní konference na téma Modlitba a naděje nejen v době krize.

 Slezská diakonie

Sledujte naše příběhy

Vydává: Slezská diakonie, Na Nivách 7, 737 01 Český Těšín, tel.: 558 764 333, ustredi@slezkadiakonie.cz, IČO: 65468562, č.ú.: 23035791/0100.

Odpovědný redaktor: Mgr. Renáta Větrovcová, r.vetrovcova@slezkadiakonie.cz, grafická úprava: Milan Letošník, korektura: Hana Kačmárová.

Titulní foto: Milan Letošník. Vychází 4× ročně, březen, červen, září, prosinec 2024. Vydání povoleno rozhodnutím MK ČR, E 12139. www.slezkadiakonie.cz

Tisk: Drukarnia ARKA, www.arkadruk.pl